

Sezona 2019/2020 ...konec světa...

V sezoně 2019/2020 se bude Chemické divadlo v nových projektech zabývat ekologickými a ekosociálními tématy i hledáním lidské duše ztracené v hořícím světě. Divákům můžeme slíbit maximum obrazů a minimum vysvětlování. Nám všem současná planetární situace slibuje krev, pot a slzy a my nikoho nehodláme šetřit ani zbavovat odpovědnosti za osobní a občanská rozhodnutí. Divadlo dnes – cože? Nebo? „Good night ladies, good night sweet ladies, good night, good night!“

Jako divadlo nejsme organizátory protestních hnutí ani se nechceme věnovat agitaci. K funkčním řešením musejí dospět lidé sami, ale ne v osamocení. Jako jednotlivci, ale také – což je ještě důležitější – jako politicky organizované skupiny. Nejsme vzdělávací instituce ani ekologická akční skupina: můžeme poskytnout pouze své generátory, akumulátory a rezonanční desky – obrazy, zvuky, vjemy, vůně, emoce, city. A tyto emoce a vjemy následně sdílet s ostatními. Proto v této sezoně budeme zařazovat více diskuzí po představeních a upozorňovat tak na pradávnu funkci divadla – vytvořit prostor pro setkávání, přemýšlení, sdílení, prožívání a snad i pro změnu.

Alternativy sebevražedného globálního systému existují a v okamžiku nejvyšší nouze začínají být zřetelnější. Boj za jejich prosazení je nejskutečnějším dramatem současnosti – dramatem, které přesahuje hranice individuálních lidských osudů. Pevně doufáme, že diváci sami pochopí závažnost situace a nutnost absolvování všech stádií klimatického žalu. Při jejich procházení cestou ke smíření, které však spíše než apatii implikuje nutnost akce, můžeme nám všem popřát jediné: hodně štěstí.

První premiérou sezony se stane inscenace gomora ekocida inspirovaná knihou Gomora Roberta Saviana. Obraz Gomory – zničeného biblického města – Saviano používá jako metonymii pro hříchy camorry, obávané kampánské mafie, jejíž aktivity korodují a dusí život nejen v okolí Neapole. Ostatně, jsou to právě zločiny camorry, díky kterým italské zákonodárství poprvé poznalo nový trestněprávní pojem: ekocida. Premiéra je naplánovaná na konec října 2019 v prostoru karlínské Invalidovny.

V prosincové premiéře představíme plastickou esej-fresku inspirovanou Eliotovou básní Pustina, globálním klimatickým hnutím a současným děním v hořící Amazonii. Premiéra v žižkovském prostoru³⁹ proběhne 12. prosince 2019.

Jarní projekt liška/žena slibuje rozsáhlý kulturně-divadelní výzkum s přesahem do mnoha disciplín, v jehož rámci propátráme mýty sibiřských národů vztahující se k zániku a vzniku (osudů, lidí, světa). Premiéra je plánována v Libeňské synagoze. Součástí projektu bude série workshopů s názvem Třetí prostor, která by měla sloužit k prozkoumání nových možností práce s divákem a jejíž výstupy budou jedním ze základních kamenů projektu. Diváci by v něm měli zaujmout role aktérů, kteří mohou svým rozhodnutím či pouhou přítomností ovlivnit dění v prostoru kolem nich.

Chemické divadlo po čtyřech sezonách ve Venuši ve Švehlovce rozšiřuje svůj projekt o řadu nových neprobádaných prostorů. Vedle toho bude pokračovat také v reprízování stávajících inscenací Do tmy a pytel na odpadky, (v šoku) ten černý pytel na odpadky ve Venuši ve Švehlovce. Program sezony doplní přednášky a doprovodné akce.

Ačkoliv je název sezony výmluvný, nechceme končit ve skepsi. Protože – jak nás učí nejen sibiřské mýty – nic jako konec ve skutečnosti neexistuje.

Premiéry 2019/2020

Vojtěch Bárta – Ondřej Novotný: gomora ekocida

Dramaturgie: Ondřej Novotný

Scéna: Jana Hauskrechtová

Kostýmy: Hannah Saleh

Hudba: Elia Moretti

Hrají: Ha Thanh Špetlíková, Zbyšek Humpolec, Maxime Mededa, Jakub Jelínek, René Langr, Filip Šenki

Premiéra: 29. října 2019 v prostoru pražské Invalidovny

První reprízy: 30. a 31.10. tamtéž

Vojtěch Bárta – Matěj Nytra: pustina zelená zeď (pracovní název)

Premiéra 12.12. 2019 v prostoru39

Vojtěch Bárta – Martina Dobiášová – Aneta Fodorová: liška/žena (pracovní název)

Premiéra konec května 2020 v Libeňské synagoze

Činnost Chemického divadla v sezoně 2019/2020 podporují: